

FLORILE

Nr.7

REVISTA CLASEI I

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NOVACI, 2016

REVISTA CLASEI I, A ȘCOLII GIMNAZIALE NOVACI, JUD. GORJ,
ANUL 2016

**Tipărită cu avizul Inspectoratului Școlar Județean Gorj, nr.4343 din
21 mai 2010**

ISSN 2247-5311

ISSN-L 2247-5311

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Coordonator revistă

Prof.înv.primar Duguleană Ileana

Redactor șef: Prof.înv.primar Duguleană Ileana

Coconețu Teodora, clasa a VI-a A

**Redactori: prof. înv.preșcolar Popescu Maria, Ungureanu Valentina și
Ilea Mario**

Secretar de redacție : Buduran Cătălina, clasa a VI-a A

Tehnoredactare computerizată

Prof.înv.primar Duguleană Ileana

Amintiri ...

La căsuța cu povești

de Emilia Plugaru

Suflă vântul când e toamnă.
Ploaia bate în ferești.
Amintirile ne duc
La căsuța cu povești.

Amintirile ne-ndeamnă
Să mai fim odată mici...
Veneam, nepoței, vreo zece.
În căsuță la bunici.

Cât ești mic mereu la joacă
Gându-ți este, dar când crești,
Îți dai seama că nespuse
Au rămas multe povești...

Astăzi nu mai e bunica,
Nici bunicul, au plecat.
Nu mai este nici căsuța,
Alta-n loc s-a ridicat.

Câte vorbe blânde oare,
Bunii au luat cu ei?
Câte snoave și povești
Nu au spus la nepoței?

Chiar de vrem a vremii roată
S-o întoarcem, iarăși mici
Nu mai devenim vreodată.
Azi suntem și noi bunici.

Casa noastră e acum
Cu povești și snoave plină.
Stăm, privim în lung de drum.
Când nepoții or să vină?

Timpul pleacă spre apus
Și atâtea lucruri bune,
Mai avem încă de spus.
Oare toate le vom spune?

Suflă vântul, încă-i toamnă.
Ploaia bate în ferești.
Hai grăbiți-vă, nepoți,
La căsuța cu povești!

Viața e frumoasă...

de Emilia Plugaru

– De ce ai atâtea riduri?
Într-o zi întreb pe bunul.
– Am trăit o viață lungă,
Mi-a răspuns atunci bătrânul.

– Cât trăiești pe lume, viața,
Cum să-ți spun eu, băiețule?
Lasă-n suflet și pe față
Brazde mari, mai mărunțele...

Și în fiecare brazdă,
E ascuns-o amintire
E ascuns-o suferință...
Viața nu-i doar fericire...

Nu e rău să ai și riduri.
Chiar de ți-e brăzdată fața,
Când ai nepoței ca tine,
Frate, e frumoasă viața!

Gânduri despre copilărie

A plecat copilăria
Pe un drum care nu-ntoarce
Cu miros de turtă dulce,
Cu miros de mere coapte.

Într-o zi, când va fi soare,
Am să fiu din nou copil
Și-am să urc în podul casei,
Plin de atâtea amintiri

Printre ațe de păianjen
Te-oi găsi, copilărie
Și te-oi scoate din valiza
Prăfuită și pustie.

www.poeziidesprecopilarie

Din viața noastră

Mama

Anghel Elena- Adelina

Mama, acest cuvânt magic și frumos cu putere fermecată, reprezintă ființa cea mai iubită și îndrăgită de mine din univers.

Mama este un înger trimis din cer pentru a mă ajuta să trec mai ușor peste greutățile vieții, fiindu-mi alături atunci când am nevoie de sprijin.

Mama este lumina vieții mele ce nu se stinge niciodată. E leagănul de povești ce îmi mângâie copilăria.

Aș vrea să rămână mereu lângă mine, să-mi zâmbească cu ochii mari și limpezi, să mă alinte și să mă ajute mereu în viață.

O voi iubi, o voi asculta, o voi respecta mereu și îi doresc multă sănătate, fericire și viață lungă și tot ce există mai bun pe lume!

La munte

Băloi Ionuț-Cristian

La munte e aer curat. Tică și cu Toma sunt la munte. Traian e cu ei. El are un cort. Cortul e mare. Tică și cu Toma caută lemne pentru foc. Deodată se aude un zgomot.

- Ce se aude? întreabă Tică.
- Nu știu. Să nu fie cumva vreun urs.
- Eu plec. Mie mi-e frică de urși! zice Tică.
- Merg și eu cu tine! Și mie mi-e frică de urși!

Cei doi copii au fugit la cort unde era Traian. După ce au ajuns la cort, în urma lor venea nenea Ion, pădurarul. Acesta s-a dus la cei trei copii și le-a spus să aibă grijă unde fac focul, deoarece pădurea este aproape și să nu se producă vreun incendiu. Copiii au muțumit lui nenea Ion și s-au hotărât să nu mai facă focul.

Noi, copiii, trebuie să avem mare grijă unde facem focul!

Vacanța mare

Bocfi Damian-Iulian

Sosește vacanța mare cu pași repezi.

Zilele căldute de iunie, ciripitul vesel de vrăbiuțe mă fac bucuros și dornic de planuri.

Planuri de odihnă, întâlniri cu prietenii, plimbări cu bicicleta, lectură și o frumoasă excursie la mare.

Sunt pasionat de fotbal și abia aștept să sosească antrenorul cu echipa mea de la Timișoara pentru o săptămână de antrenament.

Bunicii de la Severin mi-au spus că o să vină să mă ia pe la ei. Moșii o să mă aștepte să vin de la Severin ca apoi să mergem la Săcelu.

Am atâtea lucruri frumoase de făcut. Abia aștept să vină vacanța mare, să mă joc, să alerg în voie și să nu mai am grija temelor. Cu toate că este vacanță, din când în când voi mai lucra la matematică și voi citi câte o poveste, căci la anul viitor voi fi în clasa a II-a și va fi mai greu la școală. Până atunci, eu zic:

„Bine ai venit, vacanță! Bun rămas, școală!”

pisicuța mea

Cazacu Alina-Maria-Mirabela

Pisicuța mea se numește Mimi. Ea este drăgălașă și jucăușă. Pisicuța are culoarea gri și lăbuțele negre. Ei în plac șoricelii. Prinde zilnic câte un șoricel. Dar ei îi place mult și laptele. Eu îi aduc de la școală puțin lapte din porția mea. O iubesc așa de mult pe pisicuța mea! Mă joc cu ea seara când ajung acasă.

Ce jucăușă este pisica mea!

șora mea

Cazacu Darius-Gabriel

Sora mea, Laura, este mai mare decât mine și este în clasa a IV-a. Ea este cuminte și are grijă de mine și de surioara noastră mai mică. Eu sunt mai năzdrăvan și nu o ascult, dar fiind băiatul familiei sunt mai mereu iertat. La școală sunt prezent mai în toate certurile, dar îmi place să mă joc, să fac glume multe și de multe ori aceste glume se transformă în bătăi între băieți și uneori în mici pedepse.

Sper ca pe viitor să fiu mai cuminte și să învăț mai mult!

În aer liber

Ciorogaru Ion-Florin

Părinții mei cresc animale. În fiecare an merg cu vitele la munte. Acolo ne petrecem vacanța mare, eu și frații mei. Adie vântul, cerul îți pare atât de aproape, iar norii par a fi niște uriași înfiorători.

Mie îmi place la munte să privesc frumusețile munților și să respir aerul proaspăt și curat. Ce frumos e la munte!

Animalele din curtea mea

Cosor Alexandra-Ana-Maria

În curtea mea se găsesc tot felul de animale domestice: câini, pisici, porci, cocoși, vaci și viței, care trăiesc în pace și prietenie. Am multe animale pe care le iubesc pe toate la fel de mult și nu îmi imaginez viața fără ele, fără cățelei care mă așteaptă cu nerăbdare la poartă când vin de la școală. În ciuda faptului că nu au ceas, ei știu, de fiecare dată, când să se pună în fața porții; fără Ghiță, purcelul, căruia îi dau de fiecare dată mâncare să mănânce și pe care o savurează cu mare plăcere; fără pisicile care miaună la ușă să vină în casă, iar eu le las să intre chiar dacă mami nu îmi dă voie; fără vițelii care mă recunosc de la depărtare; fără găinile care îmi dau ouă proaspete; fără cocoșii care mă trezesc în fiecare dimineață să merg la școală și nici nu vreau să îmi imaginez viața fără aceste suflete minunate care îmi înveselesc ziua, viața. Viața mea ar fi nulă fără surprizele pe care le am în curte, care îmi fac inima să explodeze de fericire când mă joc cu ele.

Școală

Drăgan Claudia-Elena

Școala reprezintă locul în care fiecare om este educat, pregătit pentru etapele următoare ale vieții, când va fi nevoit să-și câștige singur banii pentru nevoile sale

personale.

În fiecare dimineață, școala ne așteaptă pe toți cu porțile și inima deschise pentru a ne învăța ceva nou.

La școală multe persoane își dau silința pentru a ne ajuta să ne formăm un stil propriu și personalizat. Școala nu se rezumă doar la învățat. La școală se leagă prietenii importante, care pot fi peste ani niște importanți prieteni.

Ce bine e la școală!

Mustățile pisicii

Drăgoiescu Vlad-Arthur

Într-o zi, am văzut o pisică. Tata a început să-mi spună despre mustățile ei. Dacă la oameni mustățile sunt doar un accesoriu la modă, la animale acestea nu sunt altceva decât senzori, organe de simț. Ele adună informații importante din mediul de viață al animalului și le integrează într-un fel de hartă a împrejurimilor care îl ajută pentru orientare. Aceste fire de păr lungi, groase și rigide, cu rădăcini fixate adânc în piele, sunt asociate cu celule foarte sensibile la atingere, care detectează cele mai mici vibrații ale curenților de aer.

Mișcate cu ajutorul unor mușchi speciali, netezi, ele dau informații despre mărimea și forma obstacolelor chiar atunci când pisicile ne le văd și nu le ating. Ele ne arată și despre dispoziția animalului la un moment dat: mustățile duse spre spate arată că pisica este furioasă; sunt lipite de botic atunci când se bate cu alte pisici; sunt orientate înainte când pisica este fericită și liniștită.

Anotimpul meu preferat

Dura Petruța-Gabriela

Primăvara este anotimpul meu preferat și îl asemăn cu o zână care are trup zvelt, acoperit cu o haină din muguri verzi, ghiocei și flori de măr. La gât poartă o salbă de rouă, pe umeri îi curg valuri de păr blond și e încununată cu o coroană de violete și toporași. În picioare poartă conduri ușori din petale aromate ca să poată alerga pe câmpuri răspândind veselie, ciripit și parfum de lăcrimioare. În goana ei, zâna Primăvara aduce valuri de verdeață, care bucură oamenii, copacii, pământul.

În fiecare dimineață ea învăluie totul într-un abur cețos ca să nu vedem cum pune muguri în copaci, flori în pomi și găze în iarbă. Apoi, zâna aduce un snop de raze aurii care mângâie natura. Bobocii florilor se deschid pentru a primi căldura soarelui și zumzetul albinelor. Spre seară, aduce un vânticel lin care trimite găzele la adăpost.

Ce mult iubesc acest anotimp!

La concert

Floarea Florin-Daniel

Este o seară frumoasă de vară. Eu împreună cu prietenul meu, Enache, mergem la concert. El îndrăgește muzica. Acolo ne întâlnim cu Vasilache. Acesta poartă o jachetă neagră.

Intrăm în sală. Începe concertul. O pereche de tineri cântă la vioară. Orchestra îi acompaniază. Dirijorul este un om deosebit. El dirijează toată orchestra. După evoluția mai multor tineri, spectacolul se încheie. Dirijorul primește un buchet de narcise.

Spectatorii aplaudă.

Cârduri de cocori

Gheban Sergiu-Gabriel

Peste cer parcă se așterne un șal mare, cenușiu. Vântul aduce nori de ploaie. Picuri mari și deși cad în șuvoaie.

A început să plouă. Rânduri de cocori se înșiră până în depărtare. Coșurile pline cu mere așteaptă și ele să le ducem în hambare. Oamenii adună de pe câmpuri recoltele. Cântecul toamnei învăluie natura. Pomii îmbracă o haină arămie. Soarele nu mai are putere. La culesul viilor este mare bucurie. Acolo participă și părinții și copiii.

puiul de barză

Ghiță Adelina- Ana-Maria

Toamna venise, iar păsările se pregăteau să plece spre țările calde pentru a scăpa de frigul iernii.

O familie de berze făcea ultimile pregătiri înainte de plecare, timp în care, cea mai mică dintre berze, un pui de un an, se plimba printre trestii de pe un lac.

După pregătiri, familia de berze plecase, dar îl lăsară pe cel mai mic pui în urmă, deoarece acesta se rătăcise. Când a descoperit că familia sa plecase, acesta se panică și porni în zbor în căutarea lor, dar în zadar. Nu erau de găsit. Supărat și speriat că a rămas singur, acesta a pornit în zbor și a zburat, a zburat, până când, obosit fiind a poposit într-un sat. A mers apoi în curtea unei case pentru a căuta ceva de mâncare. În timp ce mânca din mâncarea păsărilor de curte, a fost asaltat de un câine. Crezând că vroia să-l atace, puiul de barză a zburat pe acoperișul casei, unde stătea urmărind atent fiecare mișcare a câinelui.

După o vreme, a observat că acesta era pașnic și vroia doar să se joace, nicidecum să-l atace. Zbură încet spre curte și fu întâmpinat de câine. Aceștia au început să se joace. Și s-au jucat, și s-au jucat cât de lungă a fost ziua și noaptea. Dar iarna trecu mai repede decât ar fi crezut, iar primăvara bătea deja la ușă.

Puiului de barză îi era dor de familia sa, știa că trebuie să plece în zbor să-și caute familia, dar se atașase de noul său prieten și știa că-i va fi dor de el, așa că nu știa ce să facă.

În final se decise să plece la familia sa, dar îi promisese că o să-și viziteze din nou prietenul.

Prietenul meu, motanul

Gîrlea Estefany-Isabel

Motanul meu, vârgat, este ca o păpușă de pluș jucăușă. Stă cocoțat peste tot. Se joacă cu păsărelele. Aleargă după ele ca un copil.

Când vrea să se alinte miaună și toarce. Este pufos și are blana moale.

Îmi place să mă joc cu el și lui îi place să se joace cu mine. Uneori îi fac un cocoloș de ață. Dă cu lăbuța și aleargă după el până îl deșiră. Lăpticul i-l dau tot eu. Îmi place să mă uit la el cum mănâncă.

E tare drăgălaș! Îmi place motanul meu!

Orașul meu

Greere Maria-Lavinia-Bianca

Orașul meu așezat la poala munților este un oraș mic, frumos și curat. Acest oraș se numește Novaci și este locuit de oameni harnici, buni la suflet și copii frumoși.

Sunt mândră că locuiesc aici și că mă pot bucura de aerul curat, de ciripitul păsărilor, să văd la tot pasul câte un cățeluș, un mieluleț cu mama lui, pot vedea multe lucruri și nu mă plictisesc niciodată.

Acasă la mine o ajut pe bunica la grădina de zarzavat, dau de mâncare la păsări și la iepurași, iar toată vara merg în grădină cu coșulețul și culeg tot felul de fructe.

Sunt foarte fericită că locuiesc în acest oraș!

Primăvara

Handoreanu Maria-Casiana

Mă bucur atât de mult că a sosit, în sfârșit, anotimpul primăvara. Iubesc razele de soare care mă mângâie pe obraz în fiecare zi, mă încântă ciripitul păsărilor, mă bucur de parfumul florilor, iar frățiorul meu mai mic, Tudor, este o altă minune a primăverii. Sunt fericită că exist în lumea plină de frumusețe și jocuri! La școală mă distrez în pauze alături de colegi, adică mai facem câte o „poznă”, dar nu uit esența școlii. Trebuie să învăț carte, multă carte. Da, învățând îmi fac fericiți părinții și, așa, să pot să-l învăț și pe frățiorul meu când va fi mai mare, acum are doar un an și trei luni!

Să ne bucurăm, așadar, dragii mei colegi și dragii mei copii de acest minunat anotimp, primăvara!

La pescuit

Holtea Mihnea-Andrei

Este o zi frumoasă de vară. Eu și tatăl meu am hotărât să mergem la pescuit. Am luat undițele și momeala și am plecat la pescuit. Eu am prins un pește mic. Tata a prins mai mulți pești.

Când am ajuns acasă, mama i-a gătit pe toți la cină. A fost o zi frumoasă!

Prietenul meu

Munteanu Roberto-Sebastian

Eu am acasă un câine. Câinele meu se numește Nero.
El are culoarea gri. Este un câine tare cuminte și
ascultător. Eu mă joc cu el prin curte. Îl iubesc tare mult.
Cred că și el mă iubește. Îl hrănesc zilnic cu mâncare și îi

dau și apă. Mă însoțește oriunde merg eu.
Ce cuminte este cățelul meu!

În parc

Popescu David-Ionuț

Într-o zi frumoasă de primăvară, am hotărât cu mami
și cu tati să mergem în parc la Tg-Jiu. Abia așteptam să
văd ce lucruri noi au mai apărut, ce jocuri interesante, ce mașinuțe și trenulețe.

Când am ajuns, nu știam unde să alerg, să apuc să mă joc și să văd totul.
Ce zi frumoasă! Voi reveni cât de repede voi putea!

Cea de-a opta primăvară

Popescu Riana-Cristina

Aceasta este cea de-a opta primăvară a mea.
Sub îmbrățișarea blândă a soarelui zăpada s-a retras
în locurile umbroase și pe crestele munților.

Noaptea scade, ziua crește. Îmi este greu să mă
trezesc dimineața la început de anotimp, însă ceasul deșteptător al naturii a sunat. Albinele
și păsările cerului se bucură de prospețimea noului anotimp. Iarba a prins colț verde. Plantele
își deschid minunate cupole, iar arborii aripi alb și roz.

Acum sunt mare și pot să înțeleg natura. Mă bucur cu mama mea de grădina botanică
din curtea noastră. Ea îmi spune despre rolul plantelor. Deseori îmi dăruiește buchete din
grădina noastră și îmi arată și în acest mod iubirea ei.

Acesta este locul copilăriei mele!

La librărie

Porumbel Ion-Bogdan

Ieri am mers împreună cu mama la librărie. Acolo
o mulțime de oameni munceau la mașinile lor de cusut.

La intrare, am privit uimit în jur. Pe rafturi, erau așezate o mulțime de cărți. Mama a
spus că mergem la raionul de cărți pentru copii.

Acolo erau o mulțime de cărți ilustrate cu desene foarte frumoase.

Mama a cumpărat trei cărți. Abia așteptam să ajung acasă și să le răsfoiesc. Mama a promis că, după ce voi citi cărțile și voi colora desenele de pe paginile lor, vom merge din nou la librărie. Atunci îmi va cumpăra alte cărți.

La plimbare în pădure

Pufan Andrei-Lucian

E o zi frumoasă de primăvară. Eu cu familia mea am ieșit la plimbare în pădure. Vântul adie ușor și aduce miros proaspăt de violele. Vioarele sunt niște flori mici, albastre, cu un miros tare plăcut.

Eu și fratele meu am început să alergăm pe poteca ce ducea în pădure. Alergând noi pe potecă, un iepuraș a sărit speriat dintr-o tufă. Tare drăgălaș era! Nu aș fi vrut să se sperie, ca să pot să-l privesc mai mult.

În pădure trăiesc multe animale sălbatice. Deodată, tata zărește la depărtare o vulpe. Noi nu am apucat să o vedem. Tata ne povestește cum vulpea își duce prada la viziună. El ne mai spune că unele animale sălbatice sunt și foarte periculoase.

După ce ne-am obosit tot alergând, tata a spus că trebuie să ne întoarcem. La întoarcere am cules o mulțime de violele pe care i le-am dat mamei. Tare mult s-a bucurat mama.

Ce zi frumoasă am petrecut cu familia, la plimbare în pădure!

Un mic ajutor

Rădoi Maria-Alexia

Marius are nouă ani. El este elev în clasa a doua. Sora lui, Janina, este în clasa întâi. Ea îi cere ajutor la matematică.

Băiatul îi arată cu răbdare:

-Uite, nu ai calculat corect scăderea aceasta!

Janina se supără:

-Vai, vai, ce neatentă sunt!

La circ

Turturea Ioan-Alexandru

Lucica și Marcel sunt la circ. Aici sunt multe animale. Maimuțica mică urcă scara. Acum sare. Elefantul Eli este cam somnoros. Leul Leo va sări la cerc. Cămila cară animalele mici. Patru căței se joacă cu o minge. Totul este frumos și atrăgător.

Ce plăcut este la circ!

Liliacul

Ungureanu Maria-Denisa

Într-o seară am văzut un liliac. M-am dus repede în casă și am întrebat-o pe mama ce era acea pasăre. Mama mi-a spus că este un mamifer.

În România trăiesc cam 30 de specii din cele 1.100 câte se cunosc în prezent. Cel mai mare liliac de la noi începe să zboare chiar înainte de apusul soarelui, luându-se la întrecere cu păsările. Dacă ținem cont de faptul că sunt mamifere insectivore (pot mânca chiar 10 kilograme de țânțari pe parcursul unei vieți), atunci înțelegem că liliecii sunt animale folositoare. Puțini știu însă că sunt animale ocrotite de lege nu numai la noi în țară, ci și în întreaga Europa.

Au corpul acoperit cu blană deasă, de culoare închisă. Capul, relativ mic în raport cu corpul, prezintă ochi mici, o gură largă și urechi cu pavilioane mari, cu pliuri interne. Mirosul, auzul și pipăitul sunt foarte bine dezvoltate.

La drum

Zanfira Maria-Denisa

Într-o zi frumoasă de aprilie, elevii din clasa întâi, împreună cu doamna învățătoare, așteptau

nerăbdători să plece în excursie.

Soarele răsărise. Mașina parcă zbura pe șoseaua asfaltată. De o parte și de alta, tractoarele arau de zor câmpurile.

Doamna învățătoare le-a spus că la aceste suprafețe întinse de pământ le spunem câmpii. Le-a cerut să privească în depărtare. Copiii au observat că cerul pare că se unește cu pământul. Această linie se numește linie de orizont.

În această excursie copiii au aflat multe noutăți și au văzut lucruri interesante.

După această experiență frumoasă, copiii vor dori să meargă și în alte excursii!

Din lumea celor care nu cuvântă

În Africa

Anghel Elena- Adelina

Porțiunile colorate în verde închis, pe hărți arată unde se găsesc pădurile. În funcție de zone, în lume sunt diferite tipuri de păduri.

În Africa, pădurile se numesc jungle. Junglele sunt locuri umede cu copaci impunători, tufișuri dese și milioane de animale. **Jungla** este o pădure tropicală sau subtropicală deasă, greu de străbătut, cu numeroase tufișuri și liane, situată adesea în regiuni mlăștinoase. În jungle trăiesc cele mai multe specii de păsări.

Elisa și Adina au venit în vacanță în Africa.

-Adina, uite un papagal!

-Ce frumos e papagalul, Elisa!

“Ce frumos e papagalul, Elisa!” spune papagalul.

Papagalul este una dintre cele mai inteligente și frumoase păsări de pe glob. Papagalii din toate rasele pot fi dresați să imite diferite sunete sau chiar să vorbească. Papagalii din rasa African Grey sunt considerați a fi una dintre cele mai inteligente rase de păsări, fiind situate de către experți printre cele mai inteligente specii de animale. Capacitatea lor de a vorbi este determinată de capacitatea de învățare, nu de capacitatea mimică. S-a descoperit că pot să vorbească în propoziții, să răspundă la anumite întrebări.

Rasa de papagali African Grey sunt învățați ca și în sălbăticie să adune nuci, semințe și fructe. Se știe despre acești vegetarieni că le place să mănânce stratul superior al nucilor de cocos, precum și fructele roșii ale Cola Tragacantha. Recent au descoperit că le place să mănânce grâu, lucru descoperit ca urmare a distrugerilor pe care le pricinuiesc recoltelor de grâu din Africa. La fel ca și oamenii, nici papagalilor nu le place mâncarea care se îndepărtează de gustul ei original. Mâncarea procesată excesiv își pierde din valoarea nutritivă, conținând adeseori calorii care pot să ducă la creșterea în greutate. Nici mâncarea prăjită nu trebuie să existe în meniul papagalilor.

Cascada

Băloi Ionuț-Cristian

Râul coboară printre stejari. Se aruncă vijelios peste stânci. În jur sar stropi jucăuși. Apa vâjâie în cascada. Vâjâitul ei se aude până departe. Este o mare plăcere să privești jocul stropilor de apă.

În pajiștea dintre copaci cresc bujori de munte. Bujorul de munte este o plantă protejată. Are

ramuri lungi, puțin ramificate și frunzele alternante îngrămădite spre vârful lujerului, tari și persistente, lungi de 1 – 2 cm, late de 5 – 10 m. Florile sunt căutate pentru ceaiuri sau dulceață. Bujorul de munte este denumit popular ”smârdar”. Crește spontan în tufe pitice, în zona alpină. Fiind o plantă care crește în condiții climaterice și de relief foarte specifice,

bujorul nu tolerează transplantări sau mutări, lucru care face imposibilă plantarea lui în grădini.

Bujorul de munte înflorește spre sfârșitul lunii iunie, și emană un miros și o aromă asemănătoare vișinelor.

În România, bujorul de munte este o plantă ocrotită, și în general este interzisă culegerea lui. Cu toate acestea, ea este culeasă, iar extractele pe bază de bujor de munte sunt folosite ca remedii naturale pentru reumatism, gută, tuse sau hemoroizi. Florile, conțin aminoacizi esențiali organismului, și în general, se administrează sub formă de infuzie.

Peisajul României este apreciat de foarte mulți vizitatori și totodată ne încântă cu fauna și flora variată.

Stupul

Bocfi Damian-Iulian

În stup trăiesc multe albine, ele sunt conduse de regina albină, căreia îi spune matcă. A sosit primăvara, albinuțele bucuroase ies afară din stup după trei luni de iernat. Fericite zboară din floare în floare ca să culeagă polen.

Pentru albine firecare clipă este prețioasă.

Înțelepte, albinele își organizează viața familiei în așa fel încât fiecare individ al coloniei își are rolul său bine definit.

Tati este un apicultor bun, iubește albinele, ele simt și nu-l înțepă.

Albina este prin urmare o sfântă insectă.

Bun arhitect, albina, construiește un important tezaur al fagurilor de ceară.

Puțină miere îndulcește viața fiecăruia.

Prin albine omul este în deplină comuniune cu natura.

Motanul meu

Floarea Florin-Daniel

Pe motanul meu îl cheamă Țuțu. El are ochii albaștri, blănița maro și este plin de viață. Îi place să se joace cu mine. El mănâncă carne și bea lapte.

Țuțu aleargă și prinde șoricei, se joacă cu ei, apoi le dă drumul.

Atunci când eu plec la școală, el rămâne supărat.

Ce mult îmi place să mă joc cu Țuțu!

Căprioara și iepurașul

Gheban Sergiu-Gabriel

Într-o dimineață, un iepuraș a plecat în poieniță.
În drumul său iese o căprioară, care îl întreabă:

- Unde te duci, iepuraș, așa, dis-de-dimineață?
- Eu mă duc în poieniță, dumneata unde te duci?
- Eu mă duc la pădure!
- Ce faci acolo, doamnă căprioară?
- Mă duc să adun de mâncare pentru copilașii mei.
- Vreau și eu să vă ajut! spune iepurașul.

Căprioara și iepurașul au plecat la pădure. Harnicul iepuraș a adunat mure, căprioara a adunat iarbă și apoi amândoi au plecat spre casă.

A fost o zi frumoasă pentru iepuraș. Căprioara îi mulțumește iepurașului pentru că a ajutat-o să adune mâncare pentru copiii ei. Căprioara l-a invitat la cină pe iepuraș.

Câinele meu

Holtea Mihnea-Andrei

Eu am un câine pe nume Max. Este un câine foarte inteligent și ascultător. L-am învățat câteva comenzi și a început să reacționeze atunci când i le spun. Am grijă de el să nu rămână nemâncat și îl plimb în fiecare zi.

Eu am mulți prieteni, dar unul dintre cei mai

buni este câinele meu.

Max este un prieten adevărat.

Boboceii

Rădoi Maria-Alexia

Este vară. Cârdu de găște se îndreaptă spre râu. Bobocii ciugulesc iarbă grasă. Acum au găsit un bob de grâu. Se ceartă între ei. Cine îl va mânca?

Vine găscanul. El îi împacă sâsâind. Le arată balta și îi îndeamnă să se scalde.

Boboceilor le place mult să înoate!

Puiul de veveriță

Zanfira Maria- Denisa

Eu am găsit un pui de veveriță. I-am pus numele Rița. Am alintat-o și am chemat-o aproape să-i dau nuci și alune. Ea le ia între lăbuțe și apoi le mănâncă. După aceea se cațără în brăduț.

A doua zi când m-a văzut a venit din nou să-i dau mâncare. Rița este foarte jucăușă. Ea este puiul meu preferat.

Ce drăguță este Rița!

Mielul

Ciorogaru Ion-Florin

Era o zi frumoasă de primăvară. Oile noastre începuseră să aducă pe lume miei.

În fiecare zi, eu, nerăbdător, urmăream cum mieii se nășteau și în scurt timp mergeau după mamele lor. Totul era plăcut până într-o zi când mama mi-a spus că o oaie a murit și eu trebuie să îngrijesc mielul nou născut. M-am dus să văd micul miel. Era mic, alb, cu boticul negru și zbiera încetișor, parcă își plângea mama. Mi-a fost așa milă de el, încât l-am luat în casă și ajutat de mama am început să-i dau lapte dintr-o sticlă. La început a fost mai greu, dar în scurt timp am devenit cei mai buni prieteni. Unde mergeam eu, mergea și el.

Din micuțul mieluț a devenit un berbecuț frumos care este mereu mândria mea.

Am grijă de animale

Niculina Mureșan

Dimineața, zarvă mare!
Toată lumea vrea mâncare.
Păsările ciugulesc
Grâu, grăunțe, ce primesc.

Porcii guiță-n coteț
Și așteaptă să-i hrănesc
Cu grăunțe și ce-o fi,
Parc-ar fi niște copii.

Cei mititei sug de zor
Lapte de la mama lor.
Missy, pisicuța mea,
Lăptic așteaptă și ea.

Știu că vrea, dar soro, hei!
Prinde câțiva șoricei!
Laptele-l primești îndată
După faptă și răsplată.

Iar în grajd așteaptă vaca,
Vițelușul, mânzul, iapa,
Să le dau iarbă și fân
Și le dau, că-s bun stăpân.

Le-ngrijesc cu bucurie
Că și ele îmi dau mie
Carne, ouă, brânză, lapte.
Ce mai? Ele-mi dau de toate.

Jaguarul

Drăgan Claudia-Elena

Jaguarul trăiește în locurile cu temperaturi ridicate, cum ar fi deșerturile, deoarece s-a adaptat la un mediu extrem.

Jaguarul are un camuflaj foarte bun, având corpul acoperit cu blană portocalie, iar pe ea având pete negre. Acest camuflaj îl ajută să vâneze în savană.

El face parte din grupa animalelor alergătoare, clasându-se pe primele locuri dintre animalele rapide, iar acest lucru îl va ajuta la vânatoare. Jaguarul are și o coadă lungă, aceasta având rolul de a-i menține echilibrul în timpul alergării. Ca multe feline, jaguarul trăiește solitar, cu excepția mamelor care cresc pui. Adulții vin în contact numai în perioada împerecherii, în rest evită să se întâlnească.

Jaguarii sunt carnivori, iar dieta lor constă în păsări, ouă, mamifere, broaște țestoase și chiar aligatori. Dacă nu a terminat de mâncat, jaguarul își îngroapă prada pentru a o mânca mai târziu. Despre jaguar se crede că este nocturn, dar de fapt acesta este mai activ înainte de răsăritul soarelui și la apus.

Leul

Popescu Riana-Cristina

Am plecat la zoo cu Ionuț și Patric. Am fost atrași de un leu.

Am aflat că leul este cunoscut ca „regele junglei”, că este un animal care trăiește în câmpii deschise. Leii sunt animale carnivore care trăiesc în grupuri (familii) constând din femele înrudite,

pui de ambele sexe și un mascul neînruit, care se împerechează cu femelele adulte. Femelele se ocupă cu vânatul, în timp ce masculii apără și mențin frontierele teritoriului. Puii masculi sunt dați afară din grup când ajung la maturitate.

Leul este a doua cea mai mare felină după tigrul și are o coadă impresionantă.

A fost o experiență de neuitat!

Urangutanul – un animal pe cale de dispariție

Drăgoiescu Vlad-Arthur

Originar din Malaezia și Indonezia, urangutanul mai poate fi întâlnit în prezent doar în pădurile tropicale de pe insulele Borneo și Sumatra. Numele acestui mamifer provine din cuvintele din limba malaieză „orang” (om) și „(h) utan” (pădure), prin urmare, „omul pădurii”.

Urangutanii sunt cele mai mari mamifere ce trăiesc în copaci. Masculul urangutan are înălțimea de aproximativ 1,2-1,5 metri și cântărește între 45 și 113 kilograme. Femela are între 90 de centimetri și 1 metru înălțime și cântărește între 27 și 49 de kilograme. Clasificați în genul *Pongo*, există doar două specii care au supraviețuit: urangutanul de Borneo (*Pongo pygmaeus*) și urangutanul de Sumatra (*Pongo abelii*). Acest **om al pădurii** se evidențiază prin brațele lungi, părul maroniu-roșcat și inteligența deosebită. Primatele sunt capabile să folosească o varietate de instrumente sofisticate și își fac cuiburi pentru somn în fiecare

noapte, din crengi și frunziș. De asemenea, au o capacitate de învățare remarcabilă și dau dovadă de o mare ușurință în interacțiunea cu alte animale sau chiar cu oamenii. Fructele sunt componenta cea mai importantă a hranei urangutanilor, cu toate acestea mai mănâncă și coajă de copaci, vegetație, miere, insecte și chiar ouă de păsări.

Cea mai mare amenințare pentru urangutani o reprezintă pierderea habitatului natural din cauza defrișării pădurilor tropicale. Mii de hectare dispar în fiecare an și, o dată cu ele, urangutanii. Pentru a salva această specie, peste 120.000 de copii din 34 de țări (inclusiv România) și 5 continente au inițiat campania socială “Hello My World”. Implicându-se, copiii învață mult mai mult despre compasiune, cooperare și responsabilitate. Astfel, devin buni cetățeni ai acestei lumi.

Bufnița care vede de jur-împrejur

Ungureanu Maria-Denisa

Marea bufniță cu coarne își poate roti capul aproape trei sferturi de cerc, pentru a privi îndărăt. Această capacitate îi sporește mult șansele de a repera de la distanță prada, care constă în diverse specii de șoareci și alte vietăți mici.

Bufnițele au nevoie să estimeze cu precizie cât de departe și cât de mare este prada. Ambii ochi sunt orientați în față, astfel încât cele două câmpuri vizuale se întretaie. Aceasta înseamnă că bufnița poate vedea cu ambii ochi simultan un obiect

într-un arc central de 60-70 de grade, abilitate care-i permite să se năpustească asupra prăzii cu mare precizie.

Majoritatea bufnițelor sunt active în amurg, dar circa 50 din cele 135 de specii sunt cu adevărat nocturne. Dispunând doar de lumina lunii și a stelelor, și-au dezvoltat ochi imenși pentru a se adapta.

Ochii sunt atât de mari, încât abia se pot mișca în orbite. Dar mobilitatea gâtului compensează acest neajuns.

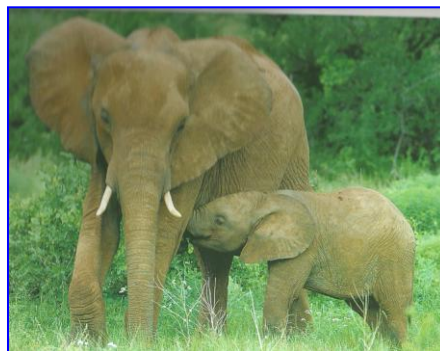
Pui de elefant

Turturea Ioan-Alexandru

Elefanții africani au cele mai lungi perioade de gestație și înțârcare dintre toate mamiferele. Mama își naște puiul la circa doi ani după fertilizare, apoi îl alăptează încă doi ani sau mai mult. În această lungă perioadă de dependență, puiul se hrănește bine cu lapte de mamă și depinde în același timp de obiceiurile și regulile care guvernează comunitatea elefanților.

Puiul crește rapid, de la circa 120 kg la naștere, la 1 000 kg, la vârsta de șase ani, când deja nu se mai hrănește de multă vreme cu lapte, ci a trecut la o dietă vegetariană. El continuă să crească în același ritm până la 15 ani. Masculii se opresc din creștere pe la 20 de ani, ceea ce explică de ce sunt mai mari.

Elefanții pot trăi 70 de ani, deși cam jumătate dintre cei care se nasc și se înmulțesc în sălbăticie nu ating vârsta de 15 ani. Ei mor din cauza bolilor, a contrabandei, a prădătorilor.

Zăpada și efectul de seră

Anghel Elena-Adelina

Zăpada depusă pe plante le ajută să treacă iarna. Este ca o pătură izolatoare care le ferește de aerul mult mai rece de deasupra ei.

În timpul iernii, plantele acoperite de zăpadă vegetează, protejate de ger și viscol. Când iarna se apropie de sfârșit, pătura începe să se topească. Dedesubt, întunericul iernii face loc treptat zorilor și lumina tot mai puternică a zilei începe să pătrundă. Mărirea constantă a luminii anunță plantele că primăvara se apropie și ele încep să crească. În scurtă vreme, fiecare plantă este în propria seră în miniatură, cu un acoperiș de zăpadă. Când zăpada dispare, plantele sunt pregătite pentru noul anotimp.

Anotimpul primăvara este un anotimp al renașterii, anotimp care trezește toată natura la viață și ne încântă privirile cu minunăția florilor.

Anotimpuri

Primăvara

Cazacu Alina- Maria-Mirabela

După iarna cea friguroasă vine anotimpul primăvara. Păsările călătoare se întorc din țările calde. Ziua este mai mare și mai călduroasă. Pomii înfloresc și câmpurile înverzesc. Noi, copiii, ne bucurăm de zilele calde și ieșim afară la joacă. Tot primăvara, țăranii seamănă ogoarele și curăță pomii de crengile uscate.

Ce frumos este anotimpul primăvara!

Bine ai venit, primăvară!

Gîrlea Estefany-Isabel

Primăvara este anotimpul în care toată natura revine la viață. Ghiociei sunt primele flori care apar. Nu degeaba sunt denumiți vestitorii primăverii. Ei își scot capetele prin poșgița de gheață încă rămasă din friguroasa iarnă pentru a ne anunța că a venit primăvara.

Soarele zâmbește pe cer, natura se dezmoștește și totul e înverzit. Gâzele încep să zumzăie, se întorc berzele și rândunicile.

Pe ogoare, tractoarele încep să răstoarne brazdele una după alta, muncind pământul încă adormit.

Copacii înfloresc împrăștiind mireasma lor prin împrejurimi pentru ca apoi să se transforme într-un verde crud.

Totul înfloresce, înverzește, se transformă. O întreagă paletă de culori pentru a bucura și a ne încânta privirea.

Primăvara, întreaga natură revine la viață în forță. Acesta este anotimpul meu preferat!

Gorunul

Handoreanu Maria-Casiana

În fiecare zi, îmi place să mă plimb cu tati și Tudor prin grădină și, știți de ce ?

Acolo, în mijlocul grădinii am un copac mare, foarte mare, este un gorun și-mi este loial, lui pot să-i spun orice gând de-al meu, îl îmbrățișez, îi povestesc toate bucuriile mele. Mă așteaptă mereu acolo, nu pleacă, nu mă ceartă, nu mă alungă, mă primește tot timpul cu brațele deschise. Știe că-l iubesc, îl curăț de crengile uscate împreună cu tatăl meu și atunci

când este secetă îl ud, are nevoie de apă să poată rezista, și eu am nevoie de el, fără el nu aș mai fi eu, aș fi tristă și nu m-ar mai înțelege nimeni.

Mă bucur că-l am și promit, dragul meu prieten, că o am grijă de tine tot timpul și nu o să te uit.

Știu că de fiecare dată când mă voi întoarce la tine te voi găsi la fel de falnic și impunător și-mi vei da voie să te îmbrățișez!

Anotimpul renașterii

Cazacu Darius-Gabriel

Primăvara, căci despre acest anotimp este vorba, este un anotimp călduros și câteodată friguros.

Nouă, copiilor ne place pentru că am scăpat de hainele groase și ne putem juca în voie afară.

În acest anotimp este o sărbătoare mult așteptată de creștini, Paștele. Atunci se sărbătorește Învierea Domnului Iisus Hristos. Familia se reunește într-un singur loc. Verșorii se bucură pentru că își revăd rudele. Copiii se joacă cu toții împreună.

Paștele este o sărbătoare care îmi place foarte mult pentru că ciocnim ouă roșii!

Natură minunată

Cosor Ana-Maria

Primăvara este anotimpul renașterii. Toți copacii înverzesc și dau naștere florilor cu al căror miros îmbietor ne îmbată de fericire și iubire. Păsările călătoare se întorc iar la noi pentru aș petrece vacanța de vară în țară. Plantele înverzesc. Florile înfloresc doar după ce vestitorul primăverii, ghiocelul, își scoate capul de sub plapuma de zăpadă a temutei ierni, pentru a vesti sosirea frumoasei crăieșe, Primăvara.

Prima lună a anotimpului renașterii este martie. În această lună sunt sărbătorite femeile, mamele noastre care ne-au dat viață, care s-au străduit să ne crească și să ne educe. Se împart mărtișoare fetelor și doamnelor, care simbolizează respectul nostru pentru ele.

Eu o iubesc pe mami din tot sufletul, îmi doresc să trăiască până la sfârșitul lumii și îi mulțumesc pentru toate eforturile care le-a făcut să mă crească.

Peste tot în jur plutește fericirea și iubirea. Totul este plin de farmec, de magie nevăzută, care ne aduce mereu zâmbetul pe față. Ploaia de primăvară, cu petalele albe, cade pe pământul încălzit de bulgării de lumină ai marii perle galbene de pe bolta limpede a cerului nesfârșit presărată cu mici smocuri de vată albă.

Primăvara este un anotimp minunat!

Anotimpul mărțișorului

Popescu David-Ionuț

Primăvara este anotimpul în care pământul este un covor multicolor cu plante și copaci înmuguriți.

Păsările se întorc din țările calde, zăpada se topește și în locul frigului se instalează căldura.

Tot primăvara este și luna mărțișorului. În această lună este obiceiul să se dea mărțișoare la doamne și domnișoare. Șnurulețul mărțișorului este împletit din două fire: albul simbolizează puritatea și albul zăpezii, iar roșul este viața care renaște în acest anotimp. Acum totul reînvie și se trezesc la viață după un anotimp rece și friguros.

Bine ai venit, primăvară!

Vara

Munteanu Roberto-Sebastian

Vara este anotimpul meu preferat. Zilele sunt călduroase și mai lungi.

În zilele foarte călduroase, noi mergem la râu să facem baie.

Vara se coc cireșele, merele și perele de vară.

Eu iubesc anotimpul vara și pentru că avem vacanța mare. Mă distrez foarte mult vara.

Ce frumos este vara!

La bunici

Pufan Andrei-Lucian

E vară! În sfârșit, a sosit și vacanța mult așteptată. Mama ne-a pregătit o surpriză. În vacanța aceasta vom merge la bunici. Bunicii noștri locuiesc la țară. Casa bunicilor este

așezată pe o colină. De aici se pot vedea foarte bine satele învecinate.

Ajutați de mama, repede am mai strâns câteva lucruri și în grabă am pornit spre casa bunicilor.

Revederea cu bunicii este una din cele mai plăcute întâmplări petrecute de noi. Bunicii sunt persoanele care ne înțeleg cel mai bine. Ei ne iartă mai ușor decât părinții și cu mult calm ne învață lucruri bune și frumoase.

La țară aerul este mai curat. Diminețile sunt foarte frumoase. E o plăcere să te trezești în ciripitul păsărelor și în răsăritul soarelui. De când răsare soarele și până la asfințit, bunicii

noștri trebăluiesc prin gospodărie. Bunica ne alintă cu tot felul de bunătăți pregătite special pentru noi.

Tare plăcut mai este să ne petrecem vacanța la bunici!

La mare

Handoreanu Maria-Casiana

La mare e frumos. Valurile sunt mari.
Soarele strălucește pe cer. Pe plajă am găsit multe scoici.

- Cum este apa?

- Apa este caldă.

Eu stau pe plajă. Nisipul este arzător. Mama înoată în apă. Noi avem o umbrelă roz.
Întind pătura pe nisip. M-am întâlnit cu Petruța.

În zare se vede un vapor. El are un coș mare de fum. Deodată se aude sirena. Echipajul ne salută. Îl salutăm și noi solemn. Tatăl prietenei mele este marinar. El a văzut toate porturile lumii.

-Vreți să jucăm volei?

-Da, sigur, haideți să jucăm.

Ce frumos e la mare!

Basmul toamnei

Ghiță Adelina-Ana-Maria

Toamna a vopsit frunzele și fructele, a chemat copiii la școală. Frunza care era odată verde, acum se desprinde și formează cu suratele sale un covor de aur pe pământul care caută odihnă.

Copacii, cu veșmântul de aramă, pierd frunze aurii, arămii, ruginii și formează o caleașcă de frunze moarte pe care vântul potolit le face să compună un cântec tomnatic. Pădurile s-au îmbrăcat într-o platoșă de aramă, vesela verde câmpie acu-i tristă, vestejită, pomii îmbrăcați de roade îi fac pe oameni să adune recolte din belșug, gutuile amăruie, cu puf galben, așteaptă cu nerăbdare să fie puse în coșul împletit de nuiele.

Animalele se adăpostesc în vizuinile lor, păsările călătoare pleacă în țările cu mult soare, găzele plâpânde, amorțite de frig, caută adăpost sub stratul gros de frunze uscate.

Pe strada singuratică se plimbă vântul jucăuș care aduce cu el luna septembrie.

Aceasta este toamna, care aduce cu ea nori plumburii, frunze moarte și tot felul de miresme.

Cât de frumoasă este această zână cu rochia de frunze ruginii!

La săniuș

Dura Petruța-Gabriela

A venit iarna și pomii au îmbrăcat o haină albă și pufoasă de zăpadă. Pe bolta cerească se zăresc în plină noapte o mulțime de stelute care acoperă cerul și sclipesc la lumina Lunii.

Copiii nerăbdători, a doua zi, s-au dus la săniuș. S-au adunat cu mic, cu mare pe coasta din vârful dealului. La săniuș au venit Georgiana, Raluca, Mădălina, Ionela și Gheorghe. Nerăbdători, copiii s-au aruncat pe săniuțe din vârful coastei. S-au tot întrecut cu săniile până când Petruței i-a venit o idee:

- Hei, copii, ce-ar fi dacă ne-am juca cu bulgării pufoși și reci de zăpadă?
- Da! Da! Ura! Ura! au spus deodată toți copiii.

Gheorghe i-a dat din greșeală Mădălinei cu un bulgăre de zăpadă în ochi și ea a început să plângă. Toți copiii s-au speriat și au consolat-o pe Mădălina ca să nu mai plângă. Trecându-i supărarea Mădălinei, copiii și-au continuat jocul cu bulgări până pe înserat.

Ce zi de neuitat pentru toți copiii!

La Râncă

Greere Maria-Lavinia-Bianca

În această iarnă, am urcat de câteva ori la munte, împreună cu familia mea. Prima dată am crezut că urcăm cu mașina spre cer, era atât de frumos, iar ce vedeam nu puteam crede.

Ochii mei se plimbau de la un munte la altul, iar drumul părea un șarpe lung care se pierdea departe.

Am urcat până am ajuns la cabane, care erau care mai de care mai frumoase, iar pârtia era plină de copii cu săniuțe, oameni zâmbitori plini de veselie și de voie bună.

Haidem și noi pe pârtie să ne bucurăm de această zi frumoasă!

Iarna

Popescu Riana-Cristina

Este iarnă. A nins mult. Omătul este mare.

Patric și Cristina sunt la munte cu tata. Au luat o sanie nouă cu ei.

Sania alunecă iute pe omăt. Se răstoarnă. Ei nu se tem. Urcă iar cu sania. Pe pârtie sunt mulți copii.

Iarna este minunată!

Diverse

Cu apă și săpun

Turturea Ioan-Alexandru

Ciprian a pictat un păun. Tina a pictat un pepene. Au terminat lucrul. Culoarele sunt puse la locul lor. Ei se spală cu apă și săpun.

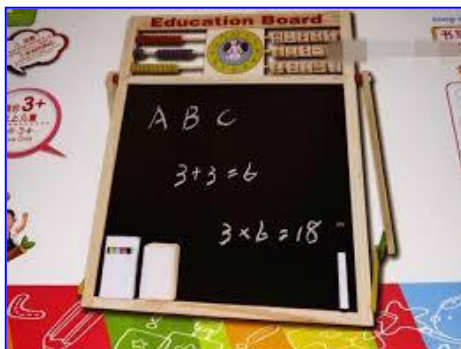
Ciprian și Tina cântă:

Noi, cu apă și săpun,

Veseli ne spălăm.

Cine este sănătos

Este și voios.

Lecția de matematică

Porumbel Ion-Bogdan

E ora nouă fix. Începem lecția de matematică. Doamna învățătoare ne explică lecția nouă, iar noi ascultăm explicațiile cu multă atenție.

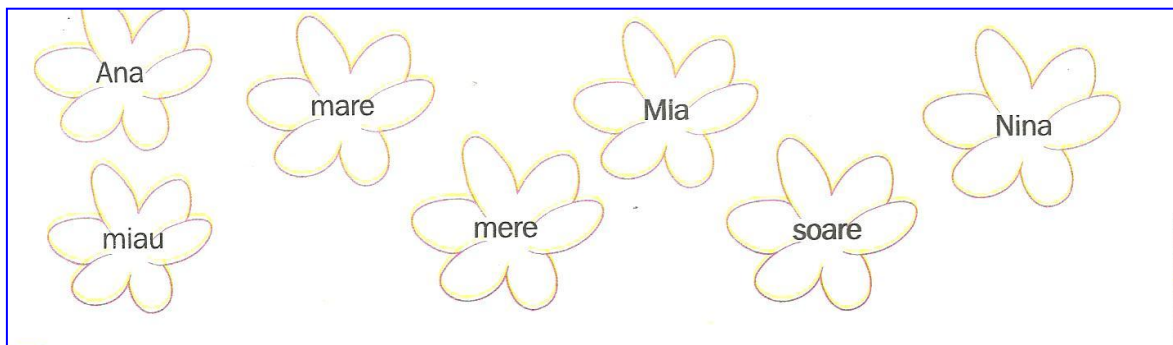
Alexandra iese la tablă. Începe să rezolve un exercițiu dar, din neatenție, greșește la un calcul.

Xenia observă greșeala și o corectează. Doamna învățătoare o laudă.

Mai ies la tablă și alți colegi. Toți rezolvă corect exercițiile și problemele. De aceea fiecare primește câte un „Foarte bine” la matematică.

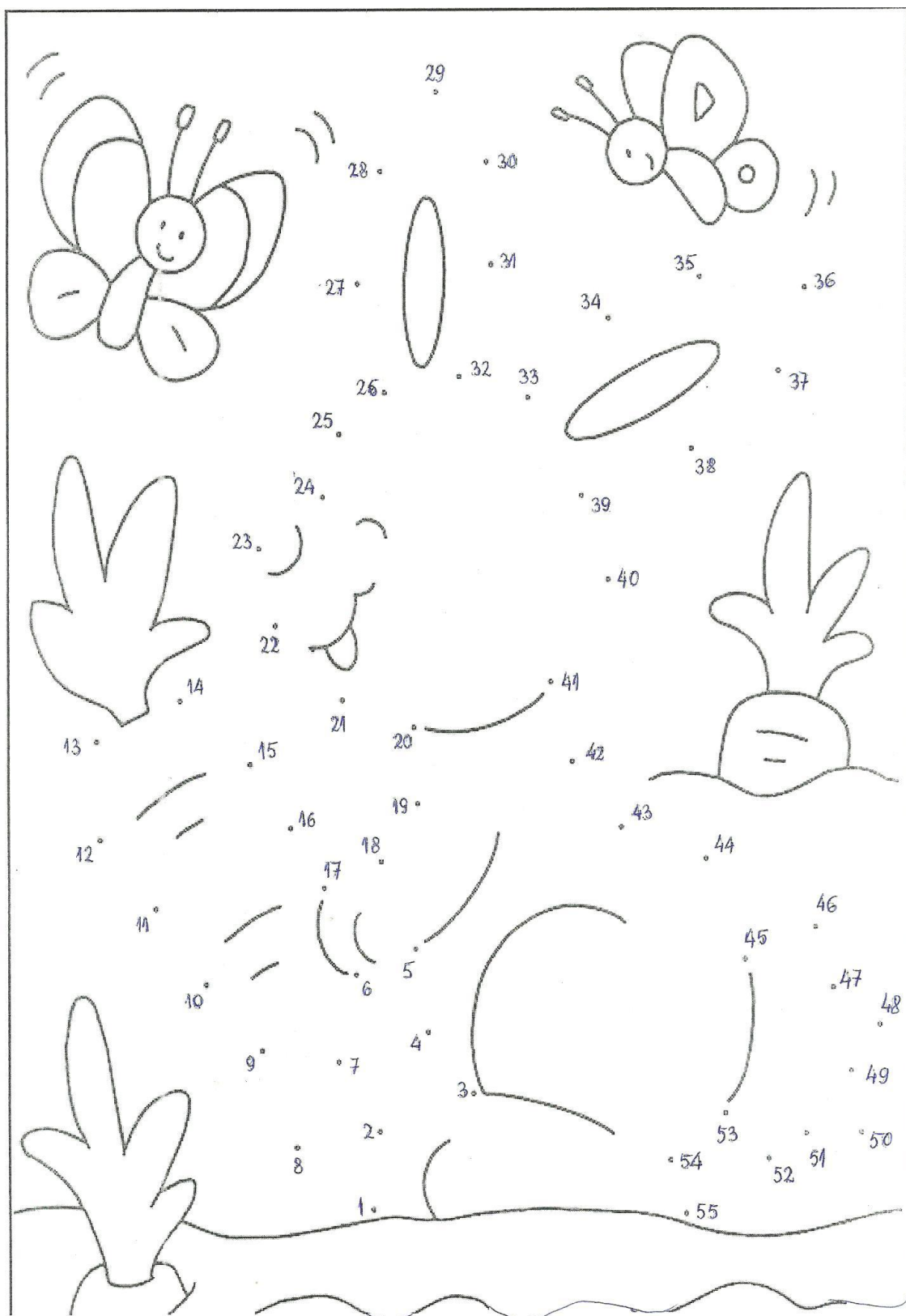
Colorează florile:

- a) cu roșu, dacă conțin cuvinte ce denumesc persoane;
- b) cu albastru, dacă conțin cuvinte ce au litera „r”, în interior;
- c) cu galben, dacă conțin cuvinte ce au litera „u”, la sfârșit.

Paginile istetiilor

Unește punctele și colorează ce-ai obținut:

Găsește drumul lebedei și colorează imaginea!

Săptămâna altfel “Să stii mai multe, să fii mai bun!”, 18-22 aprilie 2016

Clasa I

Luni, 18 aprilie 2016

Echipajul de sanitari ai școlii au dat primul ajutor unui rănit și au salvat pe fereastră un copil blocat.

8-10 Viata are prioritate!

În cadrul acestei acțiuni au avut loc activități de simulare în caz de incendiu sau în caz de cutremur.

Copiii s-au deplasat în curtea școlii departe de clădiri, în rând doi câte doi. Acolo li s-a comunicat cum trebuie să se comporte în astfel de cazuri.

10-12 De la bobul de grâu la pâinea caldă !

Mâncăm în fiecare zi pâine, un corn sau o prăjitură, dar nu știm care este drumul pe care-l parcurge făina pentru obținerea acestor produse. Pentru obținerea acestor produse anumiți oameni trebuie să muncească. Pentru a înțelege drumul pe care-l parcurge bobul de grâu până la obținerea pâinii, am mers în vizită la o fabrică de pâine.

Acolo, copiii au observat cum funcționează un malaxor, unde se modelează și se coace pâinea.

La sfârșitul vizitei, copiii au fost serviți cu pâine caldă.

În urma acestei vizite sper ca, micii școlari să aprecieze mai mult bucata de pâine pe care cu atâta ușurință o aruncă la coș.

Marti, 19 aprilie 2016

8-10 Jocuri distractive

În sala de sport, copiii au jucat diferite jocuri sub formă de întreceri.

La sfârșitul activităților echipele câștigătoare au primit diplome.

10-11 Vizită la biserică “Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil”, Novăceni

Însoțiți de părintele Lăcătușu Valentin, copiii clasei I au mers la biserica din Novăceni. Acolo li s-a prezentat biserica, capela și cimitirul.

În biserică, părintele le-a explicat copiilor care sunt părțile unei biserici, cum trebuie să se comporte în biserică și ce sfinți sunt desenați pe pereți.

La această biserică au fost mai mulți elevi din școala noastră.

11-12 În cadrul proiectului, **Tedi, școala siguranței**, am desfășurat activitatea “Jocul în curte”.

Copiii care se joacă în curte, pentru a fi în siguranță, trebuie să respecte anumite reguli:

- nu trebuie să iasă din casă fără știrea părinților;
- nu trebuie să se joace afară după lăsarea întinericului și nici în locuri nepopulate;
- nu trebuie să primească niciodată dulciuri de la alte persoane necunoscute;
- jucându-se afară, trebuie să aibă grijă la animalele necunoscute;
- trebuie să știe că atunci când sunt atacați de un câine, cea mai sigură poziție este cea a “țestoasei”;
- nu trebuie să se joace cu obiecte găsite și necunoscute;
- este interzis să se joace în locurile periculoase: lângă șosea, pe șinele de cale ferată, în clădiri părăsite.

După aceste discuții, copiii au desenat unde se joacă ei acasă.

Miercuri, 20 aprilie 2016

8-9 Motive populare

În cadrul acestei activități, elevii au realizat desene în care au folosit motivele populare.

9-11 Meșteșuguri populare

Broderie

La războiul de țesut

Sculptură în lemn

Joi, 21 aprilie 2016, Excursie la Tg-Jiu

La Coloana Infinitului

Poarta Sărutului

Masa Tăcerii

La film 3 D “Cartea Junglei”

Vineri, 22 aprilie 2016

8 -10 Sărbători pascale
Obiceiuri de Paști

În cadrul acestei activități, am discutat cu copiii despre obiceiurile de Paște.

După aceste discuții, copiii au desenat diferite desene, sugestive pentru Paște și anotimpul primăvara.

10-11 Sănătatea cea mai de pret comoară

Despre o alimentație bazată cât mai mult pe produse naturale și mai puțin pe produse fast-food am mai discutat cu copiii. Ei au avut ca sarcină să redea prin desene ceea ce consumă zilnic.

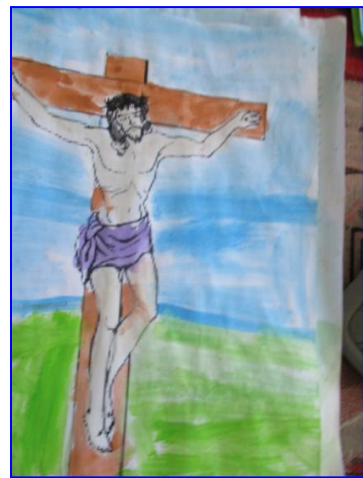
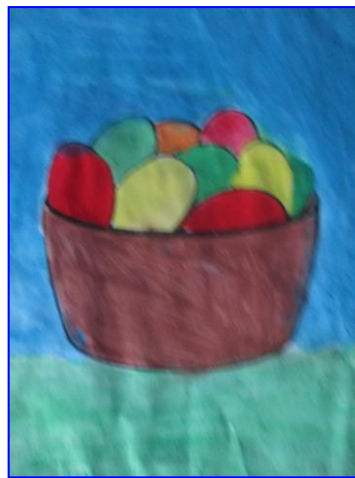

11-12 Vizitarea expoziției “Obiceiuri și tradiții de Paște”

Copiii au vizitat expoziția unde au putut vedea și alte lucrări ale altor copii.

Muncă și imaginație

Activități plăcute

De Crăciun a venit Moș Crăciun și ne-a împărțit cadouri.

De Ziua Mondială a Zonelor Umede trei elevi din clasa noastră au participat la parada costumelor realizate din materiale refolosibile.

La concursul „Tedi, școala siguranței”, clasa noastră a câștigat un premiu în produse Tymbark Maspex România.

În cadrul Festivalului de Teatru „Sabin Popescu”, cu piesa „Nu citești o carte”, cele două colege ale noastre, Anghel Adelina și Drăgan Elena, au obținut premiul al II-lea.

Cuprins

1. Amintiri.....	pp.3-4
2. Din viața noastră.....	pp.5-13
3. Din lumea celor care nu cuvântă.....	pp.14-17
4. Știință.....	pp.18-20
5. Anotimpuri.....	pp.21-25
6. Diverse.....	pag.26
7. Paginile isteților.....	pp.27-28
8. Săptămâna altfel.....	pp.29-33
9. Muncă și inteligență.....	pp.34-35
10. Activități plăcute.....	pag.36

